

2026. évi...törvény

egyes adótörvényeknek a közteherviselés igazságosabbá tétele és az adórendszer átláthatóbb működése érdekében történő módosításáról

[1] Az Országgyűlés abból a felismerésből indul ki, hogy Magyarország jelenlegi adórendszere tartósan torz viszonyokat konzervál: a nagy vagyoni koncentrációt elérő gazdasági szereplők és az állami koncessziók révén kiemelt erőforrásokhoz jutó társaságok közteherviselése aránytalanul alacsony, miközben a lakosság és a kisvállalkozások adóterhei indokolatlanul magasak. A közteherviselés elve csak akkor érvényesülhet, ha a jelentős vagyont felhalmozó gazdasági csoportok és az állami monopóliumok haszonélvezői a társadalom egészének működéséhez méltányosan és arányosan járulnak hozzá.

[2] Az Országgyűlés ezért szükségesnek tartja olyan adóintézkedések bevezetését, amelyek az oligarchikus gazdasági szerkezetből fakadó indokolatlan előnyöket csökkentik, a koncessziós jogosultságokat élvező társaságok extraprofitjára különadót állapítanak meg, és biztosítják, hogy a legnagyobb vagyoni erővel rendelkező szereplők arányosan nagyobb részt vállaljanak a közteherviselésből. E lépések célja a társadalmi igazságosság erősítése, a gazdasági verseny tisztaságának helyreállítása és az adórendszer átláthatóbb, kiszámíthatóbb működésének megteremtése.

[3] A fentiek érdekében az Országgyűlés az alábbi törvényt alkotja:

Az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóról

1. §

(1) Minden Magyarországon belföldi illetőségű természetes személy köteles társadalmi felelősségvállalási hozzájárulás fizetésére, amennyiben a természetes személy nevére bejegyzett, általa közvetlenül vagy közvetetten birtokolt vagyonának összértéke – ideértve az ingatlanokat, pénzügyi eszközöket, értékpapírokat, járműveket, üzletrészeket és más vagyoni értékű jogokat – meghaladja az 1 000 000 000 forintot (azaz egymilliárd forintot).

(2) Az (1) bekezdés szerinti vagyon értékét évente, az adóév december 31-i állapot szerint kell megállapítani.

(3) Az 1 milliárd forintot meghaladó vagyontöbbletre 1%-os mértékű éves adót kell fizetni, amelyet a következő év május 20. napjáig kell bevallani és megfizetni.

(4) A vagyonérték megállapításának részletes szabályait a Kormány rendeletben határozza meg, különös tekintettel a piaci érték alapú becslésekre, valamint az értékpapírok és társasági részesedések értékelésére.

(5) Nem terheli vagyonadó-fizetési kötelezettség:

- a) az állam, az önkormányzatok és ezek intézményei által tulajdonolt vagyona,
- b) a közhasznú szervezetek vagyonára,
- c) a nyugdíj-előtakarékossági számlákon, egészségpénztáraknál vagy önkéntes nyugdíjpénztáraknál kezelt összegekre.

(6) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a vagyonértékelés szabályairól szóló rendeletet a törvény hatálybalépését megelőzően, legkésőbb 2026. december 15-ig kihirdesse.

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

2. §

(1) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 48. §-a a következő (3)-(5) bekezdéssel egészül ki:

(3) Mentés az adófizetési kötelezettség alól a tárgyév első napján érvényes kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) összegéig terjedő munkaviszonyból származó bérjövedelem, függetlenül attól, hogy a magánszemély részmunkaidőben vagy teljes munkaidőben dolgozik.

(4) (1) Az a magánszemély, akinek:

- a) havi bruttó jövedelme meghaladja a 2.500.000 forintot, vagy
- b) éves szinten osztalékból, árfolyamnyereségből, vagy más tőkejövedelemből származó jövedelme meghaladja a 30.000.000 forintot,

köteles a meghaladó rész után 15%-os mértékű szolidaritási különadót fizetni.

(5) A különadó a személyi jövedelemadón felül fizetendő, és azt az éves adóbevallás keretében kell megállapítani és megfizetni.”

(2) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 67/C. §-a a következő (8) és (9) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Amennyiben a kifizetett osztalék, árfolyamnyereség, valamint a tőzsdei ügyletből származó nyereség összege meghaladja a 30 millió forintot, a kifizetett összeget e törvényben meghatározott mértékű szociális hozzájárulási adó fizetési kötelezettség terheli.

(9) A szociális hozzájárulási adó felső határa megszűnik. Ennek megfelelően minden osztalékjövedelem, árfolyamnyereség, valamint tőzsdei ügyletből származó nyereség után teljes összegben meg kell fizetni az adót.”

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása

3. §

(1) A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao. törvény) a következő alcímmel és 15/B. és 15/C. §-sal egészül ki:

„A koncessziót elnyerő társaság különadója, adóalapja és az adó mértéke

15/B. §

(1) A 2010. június 1-je és 2026. április 1-je között a koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvény szerinti koncessziót elnyerő gazdasági társaság, illetve a koncessziós jogok birtoklója a (2)–(7) bekezdésben foglaltak szerinti különadó önadózás útján történő megállapítására, bevallására és fizetésére kötelezett.

(2) Az e § szerinti különadó alapja az adóévet megelőző adóévi éves beszámoló alapján a koncesszióból származó nettó árbevétel.

(3) A különadó mértéke a) 2026-ban 90 százalék, b) 2027-ben 95 százalék.

(4) A koncessziót elnyerő társaság a 2026. adóévre vonatkozó különadót 2026. december 10-ig külön nyomtatványon megállapítja, és az adókötelezettséget 2026. december 31-ig megfizeti.

(5) Az e § szerinti különadó adónak minősül. Az e §-ban nem szabályozott kérdésekben az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény és az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései az irányadók.

(6) Az e § szerinti különadóból származó bevétel az államháztartás központi alrendszerének bevételeit képezi, mely kizárólag az Orbán kormány által bevezetett megszorítások miatt szociálisan rászoruló családok közvetlen anyagi támogatására fordítható.”

A játékkaszinók különadója

15/C. §

(1) A játékkaszinót és online kaszinót üzemeltető (a továbbiakban: kaszinóüzemeltető) a Magyarország területén végzett szerencsejáték-szolgáltatás után különadót köteles fizetni.

(2) Az adó alapja a kaszinó éves bruttó játékbevételének (a játékosoktól származó összes tétbevétel és a kifizetett nyeremények különbözete) összege.

(3) Az adó mértéke az adóalap 25 százaléka.

- (4) Az adó megfizetésére a kaszinóüzemeltető kötelezett, az adót negyedévente, a tárgynegyedévet követő hónap 20. napjáig kell bevallani és megfizetni az állami adóhatóság felé.
- (5) Az adó megfizetésére, ellenőrzésére és beszedésére az általános adózási szabályokat kell alkalmazni.
- (6) Az állami adóhatóság az adóból származó bevételt elkülönített számlán tartja nyilván, és azt a központi költségvetés oktatási, kulturális és egészségügyi céljaira kell fordítani.”

A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény módosítása

4. §

(1) A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény 4/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 4. § (1) bekezdésében meghatározottakon túl kedvezményezettnek minősül

- a) a vallási egyesület, a nyilvántartásba vett egyház, a bejegyzett egyház, a bevett egyház (ide nem értve ezek belső egyházi jogi személyeit) a (2) bekezdésben meghatározottak szerint,
- b) a rendelkező nyilatkozat évére vonatkozó központi költségvetésről szóló törvényben – a felhasználásért felelős fejezet megjelölésével, kiemelt előirányzatként – meghatározott cél, valamint
- c) országos hatáskörű szakszervezet

részére adja át.”

(2) A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény 48. §-a a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Szakszervezet akkor jogosult az (1) bekezdés c) pontja szerinti felajánlás fogadására, ha

- a) legalább három éve folyamatosan működik,
- b) az adott adóévet megelőző két éven belül eleget tett a számviteli és beszámolási kötelezettségeinek,
- c) nem áll végrehajtási eljárás vagy felszámolás alatt,
- d) országos lefedettséggel rendelkezik, és
- e) az adóhatóság által vezetett, nyilvános regiszterben szerepel.

(7) A szakszervezetek részére történő felajánlások kedvezményezettjeinek jegyzékét a Nemzeti Adó- és Vámhivatal évente közzéteszi.”

A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény módosítása

5. §

A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény (a továbbiakban: Gktv.) 8/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8/A. § (1) A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara, valamint a területi kereskedelmi és iparkamarák

tagsága önkéntes.

- (2) A kamarai nyilvántartásba vétel nem keletkeztet tagsági jogviszonyt és nem jár tagdíj- vagy bármely más fizetési kötelezettséggel.
- (3) A kamara szolgáltatásai – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – az önkéntes tagsági jogviszonyt létesítő vállalkozások számára vehetők igénybe.
- (4) A kamarai szervek a kötelező kamarai hozzájárulásból képzett pénzeszközök, tartalékok és azok felhasználása tekintetében a törvény hatálybalépésétől számított 90 napon belül kötelesek
 - a) tételes elszámolást készíteni, valamint
 - b) az elszámolást és a fennmaradó összegek kezelésének szabályait nyilvánosságra hozni.
- (5) A kamarák a (4) bekezdés szerinti fennmaradó összegeket kizárólag a kamarai közfeladatok ellátására használhatják fel.”

A kisadózó vállalkozások tételes adójáról szóló 2012. évi CXLVII. törvény módosítása

6. §

- (1) A Kormány köteles helyreállítani a kisadózó vállalkozások tételes adójáról szóló 2012. évi CXLVII. törvény 2021. december 31-én hatályos szabályrendszerét (a továbbiakban: KATA-rendszer).
- (2) A helyreállított KATA-rendszer a következő kiegészítésekkel alkalmazandó:
 - a) A kisadózó vállalkozások tételes adója választható mindazon főállású egyéni vállalkozók és társas vállalkozások számára, akiknek éves bevétele nem haladja meg a 18 millió forintot.
 - b) A KATA választható azon mellékállású és nyugdíjas vállalkozók számára is, akik 2021. december 31-én e jogviszonyban a KATA hatálya alatt álltak.
 - c) A kisadózó vállalkozás jogosult bármely természetes vagy jogi személy (így különösen gazdasági társaság, egyéni cég, egyesület, alapítvány) részére szolgáltatást nyújtani és számlát kiállítani, amennyiben tevékenységét a KATA-törvény szerinti feltételeknek megfelelően végzi.

Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény módosítása

7. §

Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény a következő 57/A. §-sal egészül ki:

- 57/A. § (1) A Magyarországon működő szerencsejáték-szervezők (különösen kaszinók) kötelesek online, valós idejű kapcsolatot kialakítani az állami adó- és vámhatósághoz a pénztárgépekhez hasonló módon.
- (2) A kaszinók kötelesek minden pénzmozgást, nyereményt és bevételt automatikusan jelenteni a NAV felé, a rendszeresített elektronikus csatornákon.

(3) A NAV jogosult e tevékenységek folyamatos ellenőrzésére, és az esetleges adóelkerülések szankcionálására.”

8. §

Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Indokolás

A magyar adórendszer igazságtalan. A teherviselés leginkább a bérből és fizetésből élőkre és a nyugdíjasokra hárul, míg a multinacionális tőke vagy a magyar oligarchák vállalatai szinte alig fizetnek adót. Az a célunk, hogy a jövőben a lelkiismeretes adófizetők és ne az ügyeskedők, az adócsalók járjanak jól, erősödjön a tisztességes adózási magatartás. Tűrhetetlen, hogy ma a magyar kis- és közepes vállalkozásokat (kkv-t) több adó sújtja, mint egy tőkeerős nagyvállalkozást. Az állam feladata az, hogy a lehető legegyszerűbb adórendszert működtesse, átláthatóvá tegye az adózást és korszerű adózási szolgáltatásokat nyújtson. A jelenlegi, nem hatékony, igazságtalan adórendszerrel szemben méltányos, eredményes és növekedésbarát adózást kell megvalósítanunk, ezzel is a társadalmi jólét emelését szolgálva.

A Demokratikus Koalíció frakciójának módosító javaslatcsomagja adómentessé teszi a minimálbér összegét minden alkalmazottnak, hogy a megélhetéshez szükséges minimális jövedelem adómentes legyen minden tisztességgel dolgozó magyar munkavállalónak. 15%-os szolidaritási adó bevezetésével kétszeresére emeli a leggazdagabb 1%, tehát az évi 30 millió forint feletti jövedelem és osztalékok adóját.

A magyar társadalomban a jövedelmi és vagyoni különbségek az elmúlt években jelentősen nőttek. Miközben a lakosság döntő többsége a mindennapi megélhetés nehézségeivel küzd, a jövedelmi piramis legfelső rétegeiben jelentős, sokszor passzív jövedelmek keletkeznek.

A szolidaritási különadó bevezetése nem büntetés, hanem társadalmi felelősségvállalás a közösség iránt: annak elismerése, hogy a közteherviselésnek arányosan kell viselnie a jóléti különbségeket is. A különadó hozzájárul ahhoz, hogy a magas jövedelmű állampolgárok méltányos mértékben részt vállaljanak a közös kiadásokból – különösen az oktatás, egészségügy, szociális ellátás és környezetvédelem területén. A javaslat nem érinti a vállalkozások működését, a kis- és középvállalkozók terheit, és nem befolyásolja a munkahelyteremtést sem. Kizárólag azokat a magánszemélyeket érinti, akik kiemelkedően magas jövedelemmel rendelkeznek, így az intézkedés célzott, arányos és társadalmilag igazságos. A rendelkezés meghatározza a különadó alanyait és mértékét. Két jövedelemtípus képezi az adó alapját:

- a munkából származó jövedelem (ha havi bruttó összege meghaladja a 2.500.000 forintot), valamint

- a tőkejövedelmek (osztalék, árfolyamnyereség, kamatjövedelem stb.), ha azok éves szinten meghaladják a 30.000.000 forintot.

A különadó csak a meghaladó részre vonatkozik, tehát progresszív elemként működik, amely nem terheli az alacsonyabb jövedelmi sávokat. A 15%-os mérték a nemzetközi gyakorlatban is mérsékeltnek tekinthető, ugyanakkor érdemi bevételi hatással bír. A bevétel a költségvetés szociális és közszolgáltatási céljait erősítheti, hozzájárulva a társadalmi egyenlőtlenségek mérsékléséhez.

A módosító javaslat az osztalék szociális hozzájárulási adóját a társadalombiztosítási járulék szintjére emeli, és azt a tőzsdei nyereségre is kiterjeszti, valamint megszünteti annak felső határát, hogy mindenki kivegye a részét közterhekből! Elfogadhatatlan, hogy miközben az Orbán kormány a magyar családokra, az egészségügyi, oktatási és szociális kiadásokra nézve brutális megszorításokat vezet be, amíg a magyar társadalom egyre szegényedik, amíg az általuk előidézett költségvetési hiány rekordokat döntöget, zuhan a forintárfolyam és magyarok milliói szenvednek az áremelésektől, addig a kormányhoz informálisan kapcsolódó politikai és gazdasági szereplők mindenféle munka vagy teljesítmény nélkül tovább gazdagodnak, és a legváltozatosabb módszerekkel tovább lopnak. A Demokratikus Koalíció az államháztartás egyensúlyának fenntartása, az igazságos közteherviselés megvalósítása, a rászorulókat támogatása érdekében benyújtott módosító javaslatában a koncessziót elnyerő gazdasági társaságok bevételarányosan nagyobb tehervállalásának ösztönzésére különadót állapít meg. A javaslat valamennyi a koncessziós törvény hatálya alá tartozó koncesszióra vonatkozik, így különösen a dohánytermék-kiskereskedelmi koncessziót, a szerencsejáték szervezésére irányuló koncessziót, a kaszinókoncessziót, az autópálya koncessziót, a bányakoncessziót, illetve a hulladékgazdálkodási koncessziót elnyerő társaságok tekintetében állapít meg adófizetési kötelezettséget. Az állam felelőssége, hogy a közteherviselés elve minden gazdasági tevékenységre arányosan kiterjedjen.

A játékkaszinók a szerencsejáték-piac legnagyobb nyereséget termelő szereplői közé tartoznak, ezért méltányos, hogy ők is hozzájáruljanak a közös kiadásokhoz, különösen azokhoz a társadalmi területekhez, amelyek a közjó szempontjából alapvetőek.

A bevezetett különadó egyszerre szolgálja az igazságos adózás elvét, a közösségi felelősségvállalást és a költségvetési egyensúly erősítését.

Az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adó bevezetésének célja a közteherviselés igazságosabbá tétele, valamint annak biztosítása, hogy a társadalom legvagyonosabb tagjai arányosan járuljanak hozzá a közszolgáltatások – például az oktatás, egészségügy, szociális ellátás – finanszírozásához.

Az elmúlt évtizedek során Magyarországon egy szűk, jól körülhatárolható réteg kezében halmozódott fel olyan mértékű vagyon, amely már meghaladja az 1 milliárd forintos értéket. Fontos tény, hogy ezen vagyonok jelentős része nem piaci verseny vagy innováció révén, hanem állami megrendelések, kedvezményezett közbeszerzések, privatizációs döntések és az állami erőforrások – közvetve vagy közvetlenül – történő kisajátítása révén jött létre.

E folyamat sok esetben a közvagyon átláthatatlan vagy méltánytalan újraelosztásával, illetve a magyar adófizetők kárára történt vagyonfelhalmozással járt együtt. Ez indokoltá teszi, hogy az így megszerzett kiemelkedő vagyontömeg után az érintettek minimális, de érdemi mértékben járuljanak hozzá a közkiadásokhoz.

A javasolt hozzájárulás mértéke csupán 1% az 1 milliárd forintot meghaladó vagyonrész után, amely nem veszélyezteti az érintettek életvitelét, vállalkozási tevékenységét vagy befektetéseit, ugyanakkor érdemi forrást teremthet a közszolgáltatások színvonalának javításához.

Az elnevezés jelzi, hogy nem egy klasszikus vagyonelevonásról van szó, hanem egy közösségi részvételre épülő, felelős és arányos hozzájárulásról. A fogalom kiemeli a társadalmi összetartozás és közös felelősségvállalás fontosságát, hangsúlyozza, hogy nem büntetésről, hanem a közös felelősségvállalás és igazságos teherviselés elvéről van szó. E hozzájárulás a társadalmi szolidaritás minimuma azok részéről, akik a közpénzekből – közvetlenül vagy közvetetten – jelentős előnyökhöz jutottak.

A személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlása a magánszemélyek önkéntes támogatási lehetősége, amely jelenleg kizárólag civil szervezetekre és egyházakra korlátozódik. A törvénymódosítás célja ennek a lehetőségnek a kiterjesztése az országos hatókörű szakszervezetekre is, amelyek közérdekű tevékenységet látnak el a munkavállalók jogainak, érdekeinek képviselése és védelme terén.

Ez a módosítás különösen indokolt abban a társadalmi és politikai környezetben, ahol az Orbán-kormány a jogalkotás eszközeivel és az állami erőforrások elosztásával következetesen arra törekszik, hogy ellehetetlenítse a szakszervezetek működését.

Ezt bizonyítja többek között:

- a sztrájkjog indokolatlan korlátozása,
- az egyeztetési fórumok kiüresítése,
- a közszférában működő szakszervezetek jogainak szűkítése,
- valamint a szakszervezetek állami támogatásának teljes megszüntetése.

Mindezek hatására a munkavállalók érdekvédelme súlyosan meggyengült, különösen a kiszolgáltatottabb ágazatokban (pl. oktatás, egészségügy, közlekedés), ahol a szakszervezeti jelenlét és fellépés közérdek. A javaslat révén a polgárok – az adórendszer keretein belül – közvetlenül támogathatnák az általuk fontosnak tartott szakszervezetek működését. A szakszervezetek bevonása az 1%-os adófelajánlási rendszerbe nem jelent költségvetési többletkiadást, csupán a már meglévő adótechnikai eszköz igazságosabb és nyitottabb alkalmazását teszi lehetővé. Ez hozzájárulhat a demokratikus munkahelyi viszonyok helyreállításához és a társadalmi párbeszéd erősítéséhez.

A kisadózó vállalkozások tételes adója (KATA) az egyik legsikeresebb egyszerűsített adózási forma volt, amely vállalkozók százezreinek biztosított stabil és kiszámítható működési környezetet. A 2022-ben bevezetett korlátozások – különösen a kizárólag magánszemélyek felé történő számlázás előírása

– sok mikrovállalkozót hoztak lehetetlen helyzetbe, mivel számos szakma (pl. könyvelők, grafikusok, informatikusok, kézműves szolgáltatók, oktatók) jellemzően cégeknek dolgozik alvállalkozóként.

A javaslat célja, hogy:

- helyreállítsa a 2021. december 31-én hatályos KATA szabályrendszert,
- visszaállítsa a vállalkozói szabadságot,
- biztosítsa a kisvállalkozók és szabadfoglalkozásúak méltányos közteherviselését,
- és lehetővé tegye a vállalkozások közötti együttműködést az eredeti KATA-szabályok egyszerűsége mellett.

A javaslat célja továbbá a gazdasági kamarák kötelező tagsági rendszerének megszüntetése, valamint a kamarai nyilvántartásba vételhez kapcsolódó kötelező pénzügyi terhek – így különösen a kötelező kamarai hozzájárulás – eltörlése. A vállalkozások érdekképviselése és szolgáltatása a modern európai kamarai modellekben egyre inkább az önkéntesség elvén alapul; a kötelező tagság fenntartása nem szolgálja hatékonyan sem az érdekképviselőt legitimációját, sem a vállalkozások adminisztratív terheinek csökkentését. A javaslat az Alaptörvény vállalkozás szabadságát és tulajdonhoz való jogot biztosító rendelkezéseivel összhangban megszünteti a tagsághoz vagy nyilvántartásba vételhez kapcsolt kötelező pénzügyi kötelezettségeket. A vállalkozások számára így a jövőben kizárólag önkéntes döntés alapján lesz lehetőség kamarai tagságot létesíteni, és ezen keresztül kamarai szolgáltatásokat igénybe venni. A módosítás egyúttal biztosítja az átláthatóságot a korábbi kötelező kamarai hozzájárulások vonatkozásában: a javaslat előírja a kamarák számára a kötelező hozzájárulásból képzett tartalékok, pénzeszközök és felhasználásuk tételes, 90 napon belüli elszámolását és annak nyilvánosságra hozatalát. Ez erősíti a közbizalmat, és biztosítja a jogutód nélküli megszüntetéshez hasonló pénzügyi transzparenciát és elszámoltathatóságot.

A törvényjavaslat összességében a vállalkozói környezet egyszerűsítését, az adminisztratív terhek csökkentését és az érdekképviselői szervezetek működésének modernizációját szolgálja. Ezzel a törvénymódosítás nem csupán a gazdaság rugalmasságát növeli, hanem helyreállítja a kisvállalkozókba vetett bizalmat, és erősíti a legkisebb gazdasági szereplők társadalmi megbecsülését.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.